

نظریه مغز هولونومیک

محسن مصطفائی^۱

^۱ دانشجوی کارشناسی ارشد روان شناسی عمومی، دانشگاه پیام نور، واحد اردبیل، ایران (نویسنده مسئول)

چکیده

یکی از مشکلات و سؤالات اساسی که علوم اعصاب با آن مواجه است، این است که چگونه آسیب‌دیدگی محلی در مغز به صورت انتخابی سبب ایجاد اختلال در کل حافظه در مغز انسان نمی‌شود. این مسئله مشابه با یک هولوگرام است. توجه شود که در یک هولوگرام آسیب‌دیدگی‌ها، اطلاعات ذخیره‌شده در هولوگرام را دچار اختلال نمی‌کنند. دلیل این مسئله این است که در هولوگرام اطلاعات به صورت توزیع‌شده ذخیره شده‌اند. اطلاعات در فرآیندهای ذخیره آن‌ها روی نوار یا فیلم هولوگرام تار می‌شوند و سپس با استفاده از فرآیندهای بازیابی تارهای آن‌ها رفع می‌شود و می‌توانیم کل اطلاعات را برگردانیم. در اینجا در مورد مفهوم هولوگرافی و شواهدی که کارل پریبرام (Karl Pribram) از آن استفاده کرده است تا نظریه مغز هولونومیک را مطرح کند، شرح داده می‌شود. این نظریه به طور خلاصه می‌گوید که مغز از تبدیلات ویژه‌ای استفاده می‌کند تا اطلاعات مقطعی را در مناطقی از مغز بسط دهد و یا توزیع کند.

واژه‌های کلیدی: نظریه، هولونومیک، هولوگرام، مغز.